

opmærksom paa, at de var præget af en utrolig Langsomhed, hvad jeg den Gang forudsatte hang sammen med, at man stadig fandt, at Vejle Bys Repræsentanter ligesom var løbet om Hjørnet med Statsbanernes Repræsentanter, altsaa havde faaet Overenskomsten for billigt. Nu fremkom der, som sagt, et Projekt om en Højbane, hvortil Byen skulde svare 350 000 Kr. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at Vejle Byraad var meget betænkeligt ved at skulle gaa op til at yde 350 000 Kr. til et Projekt, som naturligvis var til Fordel for Byen, men som dog i første Række var til Fordel for Statsbanerne, idet det var dem, der fra Begyndelsen af havde fremsat denne Tanke, fordi Statsbanerne i Virkeligheden ikke vilde kunne faa den fulde Nytte af Dobbeltsporet op igennem Østjylland, medmindre de fik Forholdene paa Vejle Statsbanestation ordnet.

Imidlertid blev det fra Statsbaneadministrationens Side udtrykkelig lovet Vejle Kommune, at dette Arbejde skulde blive paabegyndt senest i Januar Maaned i Aar. Nu maa det erindres, at Vejle har lidt overordentlig meget under Arbejdsløsheden. Saaledes tør jeg godt sige, at man i de sidste 2—3 Aar har staaet med en Arbejdsløshed i Vejle, som beløbet sig til næsten permanent 1 200 Personer. En Kommune, som maa understøtte 1 200 arbejdsløse — selv om det naturligvis sker med Statsunderstøttelse —, er selvfølgelig interesseret i at faa Arbejde i Gang. Da vi selv havde ladet udføre en Del saakaldte Nødhjælpsarbejder, før den Lov kom, som traf Bestemmelse om saadanne Arbejder, var vi i nogen Grad tilbøjelige til at gaa med til større Ofre, hvis vi virkelig kunde faa et Stykke ordentligt Statsarbejde sat i Gang, ved hvilket der kunde beskæftiges en Del Mennesker. Vejle By gik derfor, stadig under Forsætning af Arbejdets Paabegyndelse senest i Januar Maaned, ind paa denne Overenskomst, hvilket foranledigede, at Trafikministeren under Finanslovens første Behandling lovede, at han vilde søge Bevilling hurtigst muligt, saa at Arbejdet kunde paabegyndes.

Jeg skylder at sige, at dette Trafikministerens Løfte bevirkede, at vi i Vejle By forsøgte at beskæftige vore Arbejdere med andre Nødhjælpsarbejder, dog planlagte saaledes, at de kunde gaa ind som Led i Statsbanearbejdet. Disse Nødhjælpsarbejder, som kostede Kommunen 250 000 Kr., var udelukkende baseret paa Ministerens Løfte. Endvidere forelaa der dette, at Statsbanerne allerede den 19. Oktober f. A.

bad Kommunen rømme et Hus, som Kommunen ejede, og som var beboet af 6 Familier, idet det laa i Vejen for Udvidelse af Banegaardsterrænet. Man vil forstaa, at i en Situation som den nuværende med en Bolignød, som ogsaa Vejle Kommune lider under, var det ikke nogen Fornøjelse og heller ikke billigt for Kommunen at rømme dette Hus og faa de 6 Familier installeret andetsteds i Byen. Det blev imidlertid gjort, og Statsbanerne fik Meddelelse derom. Samtidig dermed opsagde disse med 14 Dages Varsel Lejerne i en Række Huse, Statsbanerne ejer, men som skal falde for Udvidelse. Enhver vil forstaa, hvad det betød for disse Lejere saaledes pludselig at faa Ordre til at rykke ud med 14 Dages Varsel. Dette saavel som Henstillingen om at rømme Kommunens Ejendom viste, at der fra Administrationens Side i Virkeligheden var sat Pres paa for at fremme Arbejdet, saa at alle maatte antage, at det hurtigt vilde komme til Udførelse. Endelig udbad Statsbanerne sig under 27. December Byraadets Tilladelse til at inddrage et Kommunen tilhørende Areal under Anlægget uden Ekspropriation, idet man, som det hed i Skrivelsen, tænkte paa omgaaende at udbyde dette Arbejde. Man stod altsaa allerede overfor at skulle udbyde Statsbanearbejdet — ganske vist havde man, som det jo nu viser sig, ikke faaet Bevillingen i Orden, men man var saa langt fremme med Hensyn til Planerne, at man foretog alt det her nævnte overfor Vejle Kommune, der stadig omgaaende svarede ja blot for at skaffe Arbejde.

Naar alt dette tages i Betragtning, staa man uforstaaende overfor det Forhold, at saa mange Aars Arbejde nu pludselig skal være afbrudt. Man forstaaer ikke, at Staten kan tillade sig dette efter 10 Aars Planlægning af et Stykke Statsarbejde i en Tid, hvor der netop er Trang til Fremskaffelse af Arbejde, idet man dog langt hellere maa udbetale Arbejds løn end Understøttelse. Jeg tror, det er ikke for stærkt at betegne denne Fremgangsmaade som et direkte Løftebrud overfor Vejle Kommune.

Jeg indrømmer, at der ligger lidt Haab i, at man fra Flertalspartiernes Side ikke gør principiel Modstand mod Banegaardens Omlægning. Men det er os ikke ligegyldigt, om disse Banegaardsforhold ændres et Aar før eller senere. Det er os af største Vigtighed, at vi ikke faar vore Planer med Hensyn til Ordningen af Arbejdsforholdene spoleret saaledes, at vi nu atter skal til at forsøge, om vi kan beskæftige vore arbejdsløse ved andet Arbejde; des-